

ЗАСТОСУВАННЯ ПРИЙОМІВ ТА МЕТОДІВ ФОРМАЛЬНОЇ КОМПОЗИЦІЇ В АРХІТЕКТУРНОМУ ДИЗАЙНІ

Тюрікова О.М, к.пед.н., доцент
(кафедра дизайну архітектурного середовища)
Недошитко О.М., старший викладач
(кафедра рисунка, живопису та інженерної графіки)

Питання розширення сфер творчих пошуків, запозичення засобів художньої виразності, появи нових форм синтезу проектно-дизайнерської діяльності та мистецтва привертають увагу багатьох теоретиків та практиків. Аналіз формальної композиції як сукупності зв'язків, за допомогою яких втілюється ціле, гармонійне співвідношення речі та простору. Існує успішний досвід поєднання прийомів авангардного мистецтва та промислового дизайну та ін.. Таким чином, інтерполяція методів формальної композиції в середовищний дизайн є актуальною. Це здійснюється завдяки можливості відділення форми від змісту шляхом заміни реалістичних об'єктів формальними, так, щоб композиція виражала ідею та художній задум через характеристики та властивості елементів композиції, структурну організацію елементів композиції. Зорове сприйняття залежить від емоційних імпульсів, які виникають при русі по зображенню. Кожен поворот, тобто зміна напрямлень, ліній, їх перетин пов'язані з необхідністю долати інерцію руху збудливо діють на зоровий апарат та визивають реакцію. Дизайнер, опановує мову образотворчого мистецтва, інтерпретує її в формоутворенні.

Перший етап моделювання - аналіз культурних зразків.

Другий етап моделювання - виробка проектно-концепції.

В проектній методології виведення твору сучасного мистецтва з площини в простір активно використовують такі поняття як пластика, форма, об'ємно-просторова структура, ракурс, план, маса, просторова динаміка, тип простору, тип зв'язків, цілісність та єдність, конструкція, тектоніка та ін.. Новоутворена композиція враховує особливості домінанти візуального сприйняття: поверховість, об'єм чи простір. Це визначає специфіку взаємодії елементів, способи досягнення візуальної цілісності, художньої виразності, естетичної цінності. Данна методика, проілюстрована на основі живопису О.Недошитка, Дж. Моранди, В. Г.Вейсберга, Д. та ін. дозволяє не повторюючи прообраз-живописний твір, ефективно та обґрунтовано використовувати принципи організації живопису при проектуванні творів художнього дизайну, транслювати на дизайн характеристики епохи, стилю, методу, індивідуальності художника.